

Med de magiske øer i blodet

– Når jeg er i Danmark savner jeg Færøerne og kan ikke forestille mig at bo andre steder, og når jeg er på Færøerne, er det omvendt, siger Lisbeth Michelsen, præst i Vodskov Kirke i Nordjylland

For en kvindelig præst med et musik og lydhørt sind blev gerningen et kald for livet og det at have rod i to så forskellige lande som Færøerne og Danmark en stor gave. Lisbeth Michelsen fortæller her om færing, der ved, at de ikke er herrer i eget hus, om danskere, der lever livet lige ud ad landevejen, om dronningens færøske taler - og om sammenhængen mellem gud og spaghetti.

Af Brian Gronemann, journalist
Fotos: Simun Jóannesarson

Lisbeth Solmunde Michelsen er hverken færing eller dansker, men opfatter sig selv som både – og.

For Lisbet Michelsen er det blevet en berigelse at være så tæt på to kulturer, den færøske og den danske, som hun opfatter som meget forskellige.

Kristendom er det centrale omdrejningspunkt i Lisbeth Michelsens liv, og det er religiøs erkendelse og kristen opdragelse, hun bruger som målestok, når hun sammenligner danskere og færing. Men for Lisbeth Michelsen er der ikke blot forskel på de to lande, der er også store forskelle danskere imellem. Hun har arbejdet blandt nysgerrige ateister i Nordsjælland, og hun har haft følelsen af at komme hjem til sin barndom, da hun flyttede til Nordjylland.

Hun er opvokset i Klaksvík, men hun rejste til Danmark i en ung alder for at forfølge drømmen om at blive præst. Og det blev hun.

Hendes nuværende stilling som præst ved Vodskov Kirke i Ålborg stift i Nordjylland er hendes tredje embede i Danmark, afbrudt af et ophold på Færøerne som afdelingsleder på det teologiske institut på Fróðskaparsetur Føroya samt adjunkt på Færøernes lærerseminarium.

Tog hånd om sit eget liv

Lisbeth Michelsen har næsten hele sit liv vidst, at hun ville være præst.

– Jeg var fem år, da jeg lavede en aftale med Vorherre om, at jeg ville blive præst, hvis han ville holde en hånd over mig, siger Lisbeth Michelsen.

Lisbeth Michelsen fandt som barn et åndehul i kirkerummet

i den gamle kirke i Klaksvík. Hendes morbror var vikar for organisten i kirken, og han tog ofte Lisbeth med, når han skulle øve.

– Jeg blev enormt fascineret af kirken som åndehul, og dér hørte jeg om tro, håb, kærlighed, accept, respekt og tilgivelse, fortæller Lisbeth Michelsen.

Hendes plan om at blive præst var imidlertid ikke noget, som familien, der havde sine rødder i brødremenigheden, forstod. Moderen, der drev et vaskeri, havde hellere set, at Lisbeth var blevet boende i hjembygden.

– Da jeg var 17 år, rejste jeg til Danmark for at tage studentereksamen og derefter studere teologi. Det var i 1968, så det var måske mit ungdomsoprør, siger Lisbeth Michelsen, der betegner sig selv som en mønsterbryder.

– Jeg læste teologi i Århus, og om sommeren tog jeg hjem

til familien og til Færøerne og hjalp til i vaskeriet. Økonomisk var studietiden svær, jeg måtte arbejde på halv tid på et kirkekontor ved siden af studierne, siger Lisbeth Michelsen.

Det var mens hun gik på Rønde Studenterkursus, at hun mødte danskeren Carsten Michelsen, som hun blev gift med.

En dobbeltidentitet

At bo, studere og arbejde en så stor del af sit liv i Danmark sætter sit præg på identiteten:

– Jeg betragter mig selv som både færøsk og dansk, ikke som enten eller. Når jeg er i Danmark savner jeg Færøerne og kan ikke forestille mig at bo andre steder. Og når jeg er på Færøerne, savner jeg Danmark, siger Lisbeth Michelsen, der ikke oplever dette som en splittelse, snarere som en berigelse:

– Det er en rigdom, at jeg har lært to så forskellige lande at kende så godt.

Lisbeth Michelsen har gjort meget ud af at give færøsk kultur og sprog videre til sine børn:

– Vores børn er i dag dobbeltsprogede, ja faktisk er vores datter tresproget, fordi hun er gift med en franskmænd. Vi har talt mest dansk i hjemmet, men jeg har gjort meget ud af at huske at tale færøsk med børnene og at bede og synge med dem på færøsk.

Hvert år har Lisbeth Michelsen og hendes mand og børn været på sommerferie på Færøerne.

– I dag har vores børn et større fællesskab med deres færøske familie end med den danske, siger Lisbeth Michelsen.

De magiske øer

Lisbeth Michelsen synger meget og er meget glad for